

SFS 1978: 801

Utkom från trycket
den 14 dec. 1978

Lag om internationellt samarbete rörande kriminalvård i frihet;

utfärdad den 30 november 1978.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag äger enligt förordnande av regeringen tillämpning vid samarbete rörande kriminalvård i frihet med stat, som har tillträtt den europeiska konventionen den 30 november 1964 rörande övervakning av villkorligt dömda eller villkorligt frigivna personer, eller annan stat, med vilken Sverige har ingått överenskommelse om sådant samarbete.

Om synnerliga skäl föreligger, kan regeringen för visst fall förordna att samarbete enligt lagen skall äga rum även om förordnande som avses i första stycket ej har meddelats.

2 § Samarbete enligt denna lag avser

1. verkställighet i Sverige av

a) utländsk brottmålsdom, varigenom den dömda har erhållit villkorligt anstånd med ådömande av straff eller verkställighet av frihetsstraff eller på annat liknande sätt ålagts att under en provotid undergå kriminalvård i frihet,

b) utländsk brottmålsdom avseende frihetsberövande påföljd, sedan den dömda enligt beslut i den främmande staten har frigivits villkorligt eller annars överförs till kriminalvård utom anstalt,

2. verkställighet i främmande stat av

a) svensk dom på skyddstillsyn, dock ej såvitt avser behandling enligt 28 kap. 3 § brottsbalken,

b) svensk dom på fängelse, ungdomsfängelse eller internering, sedan den dömda enligt beslut här i landet har frigivits villkorligt eller överförs till vård utom anstalt.

Vad som föreskrivs i denna lag om utländsk brottmålsdom gäller även i fråga om annat avgörande i främmande stat som har meddelats efter rättegång i brottmål.

3 § Vid samarbete som anges i 2 § överlämnar den stat i vilken domen har meddelats åt den andra staten att antingen anordna kriminalvård i frihet enligt domen (begränsad verkställighet) eller helt övertaga verkställigheten av denna (fullständig verkställighet).

Verkställighet i Sverige av utländsk brottmålsdom

Allmänna bestämmelser

4 § Verkställighet i Sverige av utländsk brottmålsdom får ske endast efter framställning av den främmande staten.

Framställningen får ej bifallas

1. om domen ej har vunnit laga kraft eller om påföljden ej får verkställas i den främmande staten,

2. om gärning som påföljden avser ej motsvarar brott enligt svensk lag eller gärningsmannen, om gärningen begåtts här i landet, på annan grund än som avses i 5 § 3 ej skulle ha kunnat ådömas påföljd för brottet,

3. om den dömden ej har eller tar hemvist i Sverige,

4. om verkställighet i Sverige skulle vara oförenlig med grunderna för rättsordningen här i landet eller annat väsentligt svenskt intresse,

5. om dom i mål om ansvar för gärning som påföljden avser har meddelats här i landet eller här utfärdat strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot för samma gärning har godkänts,

6. om fråga om ansvar för gärning som påföljden avser har prövats genom lagakraftägande dom i annan stat än den som har gjort framställningen och hinder mot lagföring för gärningen här i landet till följd härav skulle ha förelegat enligt 2 kap. 5 a § brottsbalken,

7. om gärning som påföljden avser utgör eller har samband med politiskt brott eller utgör militärt brott,

8. om gärning som påföljden avser utgör fiskaliskt brott, såvida ej annat föranleds av överenskommelse mellan Sverige och den främmande staten,

9. om en tillämpning av 35 kap. 8–10 §§ brottsbalken skulle innebära att påföljden bortfallit,

10. om verkställighet i Sverige i annat hänseende än som förut har nämnts skulle strida mot den överenskommelse mellan Sverige och främmande stat som ligger till grund för framställningen.

5 § Framställningen kan avslås

1. om gärning som påföljden avser omfattas av här i landet väckt åtal, utfärdat strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot eller meddelat beslut att åtal ej skall väckas eller fullföljas,

2. om domen har meddelats utan att den dömden har varit personligen närvarande vid förhandling i saken inför domstol,

3. om den dömden vid tiden för brottet ej hade fyllt femton år,

4. om domen av annat skäl än som förut har angivits måste anses oförenlig med principerna för tillämpning av svensk strafflag,

5. om det med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är lämpligast att verkställighet här i landet anordnas enligt annan i 3 § angiven samarbetsform än som avses i framställningen.

6 § Avser den utländska domen två eller flera brott och föreligger hinder

mot verkställighet såvitt avser något eller några av dem, får framställningen bifallas såvitt avser övriga brott endast om

1. i domen eller framställningen har angivits vilken del av påföljden som avser detta eller dessa brott, eller

2. det är uppenbart att det eller de brott, beträffande vilka hinder mot verkställighet föreligger, har varit utan nämnvärd betydelse för påföljdsbestämningen i den främmande staten.

7 § Framställning om verkställighet inges till utrikesdepartementet.

Finner regeringen uppenbart att framställningen ej gäller utländsk brottmålsdom som avses i 2 § 1 eller att hinder mot verkställighet möter enligt 4 § andra stycket 1–6 eller 9, skall framställningen omedelbart avslås.

Regeringen prövar om framställningen skall avslås på grund av förhållande som avses i 4 § andra stycket 7, 8 eller 10 eller 5 § 5. Regeringen kan avslå framställningen, om det är uppenbart att förhållande som avses i 5 § 1–4 föreligger.

Begränsad verkställighet

8 § Framställning om begränsad verkställighet här i landet av utländsk brottmålsdom skall, om regeringen inte avslår framställningen, överlämnas till kriminalvårdsstyrelsen för handläggning.

9 § Kriminalvårdsstyrelsen prövar om annat hinder mot verkställighet föreligger än som avses i 4 § andra stycket 7, 8 eller 10 eller 5 § 5.

10 § Finner kriminalvårdsstyrelsen att hinder ej möter mot verkställighet, beslutar styrelsen att kriminalvård i frihet skall anordnas här i landet. I beslutet skall anges vilken övervakningsnämnd som skall handha kriminalvården.

11 § Föreskrift om prøvotid för den dömde och om hans åligganden under denna tid, som följer av domen eller av särskilt beslut som under prøvotiden har meddelats i den främmande staten, gäller här i landet, om motsvarande föreskrift skulle ha kunnat meddelas eller eljest skulle ha kunnat gälla enligt svensk lag. I den mån så ej är fallet, skall föreskriften jämkas av övervakningsnämnden. Sådan jämkning får dock ej innebära att föreskriften skärps.

12 § I den mån annat ej följer av domen eller särskilt beslut som har meddelats i den främmande staten, skall den dömde under prøvotiden stå under övervakning. Bedöms övervakning ej längre vara erforderlig, skall förordnas om dess upphörande. Så länge prøvotiden varar, får den dömde, när det finns skäl till det, ånyo ställas under övervakning. Beslut som nu avses meddelas av övervakningsnämnden.

Meddelas i den främmande staten beslut som innebär att kriminalvården i frihet skall upphöra, äger beslutet giltighet här.

13 § Med avseende på övervakningsnämndens handhavande av kriminalvården och den dömdes åligganden under prøvotiden tillämpas i övrigt 26 kap. 12–18 §§ brottsbalken.

Föreskrift enligt 26 kap. 15 § brottsbalken får dock ej innebära skärpning i förhållande till vad som har bestämts i den främmande staten.

14 § Om den främmande staten begär upplysning om hur den dömde har förhållit sig under prövotiden, skall kriminalvårdsstyrelsen lämna upplysning härom på grundval av uppgifter som styrelsen infordrar från övervakningsnämnden.

Begår den dömde nytt brott och döms han under prövotiden av svensk domstol för brottet till påföljd som avses i 2 § första stycket lagen (1963:197) om allmänt kriminalregister, skall kriminalvårdsstyrelsen sörja för att den främmande staten underrättas om domen.

Har den dömde i annat fall än som avses i andra stycket allvarligt åsidosatt sina åligganden och finner övervakningsnämnden på grund härav påkallat att åtgärd i fråga om den ådömda påföljden beslutas av myndighet i den främmande staten, skall nämnden göra anmälan härom till kriminalvårdsstyrelsen. Styrelsen skall sörja för att den främmande staten underrättas om sådan anmälan.

Fullständig verkställighet

15 § Framställning om fullständig verkställighet här i landet av utländsk brottmålsdom skall, om regeringen inte avslår framställningen, överlämnas till riksåklagaren för handläggning.

16 § Sedan framställningen om verkställighet har överlämnats till riksåklagaren, gör denne hos rätten ansökan om dess prövning av framställningen. Rörande sakens handläggning gäller i tillämpliga delar vad som är föreskrivet om brottmål i allmänhet, om annat ej följer av denna lag. Rättsens avgörande av saken sker genom dom.

Vid förhandling i målet skall den dömde höras personligen, om han begär det. Är den dömde berövad friheten i den stat där domen har meddelats, får dock förhandling äga rum i hans frånvaro, även om han har begärt att bli hörd personligen.

17 § I mål som avses i 16 § prövar rätten om annat hinder mot verkställighet möter än som avses i 4 § andra stycket 7, 8 eller 10 eller 5 § 5.

Ny prövning av frågan huruvida den dömde är skyldig till brottet får ej ske i målet.

18 § Finner rätten hinder ej möta mot verkställighet här i landet, skall rätten bestämma ny påföljd enligt svensk lag för brott som avses i framställningen. Den nya påföljden får dock ej innebära att den dömde berövas friheten. Ej heller får påföljden bestämmas till enbart böter. Detta gäller även om annan påföljd än böter ej enligt svensk lag kan följa på motsvarande brott.

Har förhandling i saken enligt 16 § andra stycket andra meningen ägt rum i den dömdes frånvaro, får ny påföljd ej bestämmas förrän den dömde har varit i tillfälle att bli personligen hörd.

19 § Laga domstol i mål som avses i 16 § är Stockholms tingsrätt. Ansökan får dock upptagas även av den rätt, där den dömde skall svara i tviste-

mål i allmänhet, eller rätten i den ort, där den dömda mera varaktigt uppehåller sig, om rätten med hänsyn till utredningen samt kostnader och andra omständigheter finner det lämpligt.

20 § Undanröjs villkorlig dom eller skyddstillsyn, som har ådömts enligt 18 §, och döms i stället till fängelse på viss tid, skall den dömda, i den mån det med hänsyn till omständigheterna prövas skäligt, räknas till godo dels vad han kan ha utstått av frihetsberövande påföljd som ådömts genom den utländska domen för brott som omfattades av framställningen om verkställighet, dels tid varunder han med anledning av sådant brott varit anhållen eller häktad i den främmande staten. Därvid får bestämmas lindrigare straff än vad som är föreskrivet för gärningen.

Verkställighet utomlands av svensk dom

Allmänna bestämmelser

21 § Fråga om verkställighet i främmande stat av svensk dom enligt denna lag upptas i fall som avses i 1 § första stycket av kriminalvårdsstyrelsen. Framställning om verkställighet får göras endast om den dömda har eller tar hemvist i den främmande staten och det ej med motsvarande tillämpning av 4 § andra stycket eller 5 § 1–4 kan antagas föreligga hinder mot verkställighet i den staten.

Har regeringen med stöd av 1 § andra stycket förordnat att verkställighet av påföljd i visst fall får anförtros åt myndighet i främmande stat, ombesörjer kriminalvårdsstyrelsen att framställning om verkställighet görs i den främmande staten.

22 § Framställning som avses i 21 § jämte den dom varigenom påföljden har ådömts och övriga handlingar i ärendet överlämnas till utrikesdepartementet, som vidarebefordrar framställningen till behörig myndighet i den främmande staten.

Begränsad verkställighet

23 § Bifalls framställning om begränsad verkställighet utomlands, skall övervakningsnämnden, om övervakning har anordnats här i landet, entlediga övervakaren för den dömda.

24 § Beslutas i den främmande staten ändrade föreskrifter om vad den dömda har att iaktta under prøvotiden eller tiden för vård utom anstalt, har beslutet giltighet här i den mån motsvarande beslut skulle ha kunnat meddelas enligt svensk lag och beslutet ej innebär skärpning för den dömda i förhållande till vad som har bestämts här i landet.

Sedan kriminalvården överflyttats, får åtgärd i fråga om den ådömda påföljden beslutas här i landet endast om den dömda här övertygas om annat brott eller behörig myndighet i den främmande staten hit hänskjuter ärende om sådan åtgärd. Hänskjutet ärende upptas av den övervakningsnämnd som handhade övervakningen vid tiden för överflyttningen.

Upphör den dömda att ha hemvist i den främmande staten, kan kriminalvårdsstyrelsen förordna att verkställighet i den staten ej längre skall äga rum. Görs ej i anslutning därtill framställning om verkställighet av domen i

annan främmande stat, skall styrelsen förordna att verkställigheten skall återupptas här i landet av den övervakningsnämnd som sist handhade övervakningen.

Fullständig verkställighet

25 § Bifalls framställning om fullständig verkställighet utomlands, skall kriminalvårdsstyrelsen förklara verkställigheten överförd till den främmande staten. Sedan sådan förklaring har meddelats, får verkställighet av påföljden inte längre ske här i landet. Ej heller får här beslutas annan åtgärd enligt brottsbalken i fråga om påföljden.

Frånträder den främmande staten sitt åtagande beträffande verkställigheten, får kriminalvårdsstyrelsen förordna om verkställighetens återupptagande här i landet.

Fullföljd av talan

26 § Talan mot kriminalvårdsstyrelsens beslut i fråga som avses i 10 §, 21 § första stycket, 24 § tredje stycket eller 25 § andra stycket föres hos regeringen genom besvär. Mot annat beslut av kriminalvårdsstyrelsen enligt denna lag får talan ej föras.

Om den dömde, i fall då begränsad verkställighet har anordnats här i landet, ej är nöjd med övervakningsnämnds beslut om provotid, övervakning, förordnande av övervakare, föreskrift, varning eller anmälan enligt 14 § tredje stycket, kan han hos kriminalvårdsnämnden påkalla prövning av beslutet. Övervakningsnämnds beslut som nu avses länder dock omedelbart till efterrättelse, såvida ej annorlunda förordnas.

Mot kriminalvårdsnämndens beslut enligt denna lag får talan ej föras.

Särskilda bestämmelser

27 § Riksåklagaren får i den omfattning regeringen bestämmer förordna annan åklagare att fullgöra vad som enligt denna lag åligger riksåklagaren.

28 § Skall påföljd, som har ådömts någon i främmande stat, enligt denna lag verkställas i Sverige, får åtal för gärning, som påföljden avser, ej i något fall väckas här i landet. Har åtalet redan väckts när framställningen om verkställighet bifalls, skall detta förhållande anses utgöra rättegångshinder i brottmålet.

29 § Av allmänna medel utgiven ersättning till offentlig försvarare samt kostnad för rättshjälp enligt 36 § rättshjälpslagen (1972:429) skall stanna på statsverket, om ej den dömde av särskilda skäl bör återgälda ersättningen.

30 § Denna lag gäller ej i fråga om verkställighet eller annan åtgärd som regleras genom lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.

SFS 1978: 801

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1979.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

SVEN ROMANUS
(Justitiedepartementet)

